

Universitat
de les Illes Balears

40 anys Llei de normalització lingüística

La llengua a la funció pública

En l'àmbit administratiu, l'LNL estableix el marc perquè el català hi esdevingui llengua d'ús habitual, amb plena validesa i eficàcia, i reconeix el dret dels ciutadans d'usar la llengua catalana en les seves relacions amb l'Administració en l'àmbit autonòmic. Per tot això, la llei en promou la progressiva capacització lingüística dels treballadors públics i preveu la incorporació del coneixement del català en l'accés i l'exercici de la funció pública.

Biblioteca pública de Palma Can Sales.

Des de 1996 el català passa a ser un requisit per a l'ingrés del personal al servei de les administracions públiques, de forma que els aspirants han d'acreditar un determinat nivell de coneixement de la llengua per poder accedir a una plaça pública, en funció del lloc de treball.

Diversos desenvolupaments legislatius han reforçat els drets lingüístics en àmbits específics de l'acció pública. En l'àmbit sanitari, la **Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears**, per exemple, reconeix el dret a rebre informació en una de les llengües oficials comprensible pels pacients (article 5.2) i estableix el mandat al Servei de Salut d'impulsar, en el seu àmbit, la normalització de l'ús de la llengua catalana.

Aquestes disposicions tenen una implicació directa en la qualitat assistencial, ja que la comunicació entre professionals i pacients és essencial per al diagnòstic i per a la confiança en el procés mèdic. No obstant, en l'actualitat no s'ha aconseguit el consens suficient per configurar un marc normatiu sòlid i estable que, amb la necessària flexibilitat, vetlli pels drets lingüístics dels usuaris del servei de salut.

Servei d'urgències de l'Hospital Universitari Son Espases.